

У тексту „Неука напредњачка војска маршира Србијом“ Милан Бечејић је веома јасно указао на погубну кадровску политику коју истрајно спроводи владајући напредњачки режим: ”И заиста, када човек погледа на невероватну галерију ликова који су се - само захваљујући партијској припадности домогли функција - остаје горак укус због неукости, недоучености, примитивизма, незнања, некомпетенције и неспособности тих људи. Ништа мањи горак утисак од оног који је окувао Србију након једног од неиспуњених предизборних обећања које је дао Александар Вучић: 'Обећавамо грађанима да ће, када дођем на власт у предузећима и управним одборима радити нестраначки кадрови, али и многи који припадају осталим странкама (август 2011. године)’“.

То је само једно у низу неиспуњених обећања, јер кадровску политику напредњака управо обележава искључива везаност за страначку припадност и безусловну верност владајућој странци и њеном ауторитарном вођи. Наравно да постоје и поједини изузеци, то су тзв. „надстраначки кандидати“ које истура у први план напредњачки режим. Али, они су то само формално, док су у ствари горљивије присталице „реформске“ политике Александра Вучића од припадника владајуће напредњачке олигархије.

Примера страначког постављања и именовања напредњачких чланова и присталица има на претек. Али, има и оних који су прави ударац и жестоки шамар пре свега за свет културе и уметности, што је само још један пример свеprisутне бахатости и неприкривене осиноности напредњачког режима.

"Случај Хандановић" или време СНС забаве и разоноде

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 06 јул 2018 13:15

Ради се о одлуци донетој на седници Скупштине града Београда да Дамир Хандановић буде постављен на функцију директора ЦЕБЕФ-а (Центра београдских фестивала). Он је иначе познат по хитовима које је писао за певаче попут Лепе Брене, Цеце Ражнатовић, Саше Матића, Наташе Беквалац а и сам се окушао као интерпретатор на нашој естради.

Са овим референцама, везаним пре свега за естрадну делатност, тај човек треба да преузме организацију и бригу о најзначајнијим културним манифестацијама у Београду: Међународном филмском фестивалу – ФЕСТ-у, Међународном музичком фестивалу – БЕМУС-у, Београдском фестивалу документарног и краткометражног филма, Међународном летњем фестивалу амбијеталних уметничких позоришних, плесних, музичких и визуелних програма – БЕЛЕФ-у.

У својим првим изјавама, нови директор ЦЕБЕФ-а рекао је да „зна да води велике системе“ и да ова функција „одговара његовом сензибилитету“. Он је такође објаснио своје схватање „културе“ и приоритета напредњачке тзв. културне политике: „Годинама сам организатор разних музичких и мултимедијалних дешавања у Београду и драго ми је што својим радом могу да помогнем Београђанима да се добро проведу, да своје време

одвоје за забаву и разоноду а то ћемо још више унапредити. Остварио сам добре резултате у досадашњој каријери. До тридесете године направио сам више од пет стотина музичких дела, од којих су многа постали хитови у југоисточној Европи”.

Као свој приоритет овај „истакнути естрадни предузетник“ истиче „унапређивање забаве и разоноде“. Као да ми нисмо и сада буквално преплављени кичом, баналношћу и тривијалностима који долазе из његовог света естраде и различитих ријалити програма. Међутим, он се само складно уклапа у напредњачко схватање културе као забаве и разбибриге и њихову тежњу да сузбијају и обесмишљавају критичко мишљење које је у темељу сваког уметничког дела и подухвата. Уместо озбиљних и креативних уметничких садржаја, нужно је народу непрестано пружати ружичасту слику стварности како би се спроводио својеврсни процес пацификације и свеопштег заглупљивања.

Примењује се отворено позната политичка пракса да „народу треба дати што више хлеба и игара“. Тако се на најлакши и најефикаснији начин контролише бирачко тело које се бави наметнутим тривијалностима, а отвара се велики простор за политикантску манипулацију у којој нема места за реално сагледавање стварности и преиспитивање најважнијих проблема у нашем друштву: растуће сиромаштво, ауторитарни начин владавине, губљење основних социјалних и радних права, драстично сузбијање критичког мишљења и успостављање медијске контроле.

Напредњачки режим више и не крије своје тежње да креира и подстиче све очитују естрадизацију наше политике и њено претварање у велики ријалити програм у коме нема места за озбиљан дијалог о најважнијим друштвеним питањима. Зато су потребни проверени партијски кадрови који ће спроводити овако постављену и осмишљену напредњачку тзв. културну политику.

"Случај Хандановић" или време СНС забаве и разоноде

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 06 јул 2018 13:15
